

STIEG LARSSON
La reina en el palacio de las corrientes de aire

DESTINO, BARCELONA, 2009
► Ayer llegó a las librerías el tercer volumen de la serie *Millennium*, el último gran *best seller*, cuyas dos primeras entregas encabezan las listas de más vendidos. Aquí encontramos a una Lisbeth Salander con una bala en el cerebro, que necesita un milagro para sobrevivir. A la vez, Mikael investiga para liberarla del complot que se ha formado contra ella.

VV. AA.
La isla tuerta

LUMEN, BARCELONA, 2009
► 49 poetas británicos (1946-2006) es el subtítulo de esta antología que ofrece una mirada a la tradición poética de Gran Bretaña, una de las más fértiles y deslumbrantes de la literatura occidental. Matías Serra Bradford ha seleccionado 49 poetas de inspiración y poéticas muy variadas, herederos de los Eliot, Graves, Auden o Larkin, a quienes secundan y contestan.

PEPA GUARDIOLA
El desordre de les dames

BROMERA, ALZIRA, 2009
► Guanyadora de l'últim Premi Enric Valor de Novel·la, l'obra de Pepa Guardiola (Xàbia, 1953) transporta el lector als territoris de l'antiga corona d'Aragó de la mà de Susanna, una jueva de Montpeller que fuig per anar a l'encontre del rei en Jaume i reclamar-li protecció contra els que volen privar-la de llibertat. Així la dona inicia un llarg viatge per Marsella, Gènova, Barcelona...

HANS FALLADA
I ara què, homenet?

EDICIONS DE 1984, BARCELONA, 2009
► Alhora sàtira social i novel·la d'amor, *I ara què, homenet?* és considerada una de les grans obres de la literatura alemanya dels anys trenta. És la història del comptable de províncies Johannes Pinneberg, i d'Emma Mörschel, filla d'obrers, que descobreixen la vida familiar en una societat a la deriva, esquinçada per la crisi econòmica i els conflictes socials.

5 **El hombre que cambió su casa por un tulipán**
FERNANDO TRIÁS DE BES
TEMAS DE HOY

FICCIÓN VALENCIA

1 **Els homes que no estimaven les dones**
STIEG LARSSON
COLUMNNA

2 **La noia que somiava un llumí i un bidó de gasolina**
STIEG LARSSON
COLUMNNA

3 **La soledad dels nombres primers**
PAOLO GIORDANO
EDICIONS 62

4 **Nocturna**
GUILLERMO DEL TORO Y CHUCK HOGAN
COLUMNNA

5 **Els homes de la dalla**
JOHN CONNOLLY
BROMERA

NO FICCIÓN VALENCIA

1 **Gomorra**
ROBERTO SAVIANO
LA BUTXACA

2 **L'escola contra el món**
GREGORIO LURÍ
LA CAMPANA

3 **50 anys Al Vent. Crònica d'una nova cançó**
CARLES GÀMEZ
PUB. UNIV. VALENCIA

4 **L'agitació de l'escriptura**
JOSEP BALLESTER
PERIFÈRIC

5 **Plantem cara**
JOAN SOLÀ
LA MAGRANA

El guardià del seu somni

Ambientada en l'Anglaterra victoriana i basada en fets reals, la novel·la de Josep Ballester tracta de l'obsessió malaltissa d'un escriptor per les menors.

PER EVA SOLER

■ Perque la creació artística està renyida amb la moralitat, la història de Charles L. Dogson i la petita fada Alice Liddel continua siguent una de les més apassionants de la literatura occidental. Quan Alice —al món de les meravelles— decideix perseguir el conill del rellotge no sap que s'enfrontarà al concepte del *nonsense*, del dolor de no saber si existeix l'elecció correcta, un món del qual va fugir el professor de matemàtiques per transformar-lo en l'amor a la inocència: un erotisme subtil, un platonisme carnal.

El narrador de la novel·la de Josep Ballester, un tal George B. Snow, recupera els manuscrits trobats de Freud, els transcriu i edita —incloguent notes a peu i bibliografia: un vertader treball de recerca—; entre tots els seus papers, la suposada «malaltia» de C. L. D., un ésser fràgil, pur, incapaç de passar l'acció, amb les qüestions no resoltes de la seua infantesa i que són comunicades al psicoanalista mitjançant cartes i diversos escrits; tot això és Freud i el seu editor, el doctorand George B. Snow: el camp de la anàlisi, de les disquisicions sobre els mecanismes de l'inconscient humà.

Sempre bordejant l'erotisme, les passions de C. L. D. són tractades amb delicadesa: el dolor de no gaudir del cos innocent, de ser un mig home

D'altra banda sorgeix l'univers de C. L. D., un enigmàtic concepte de l'amor, una intrigant recerca de la bellesa més primigènia que limita amb el terreny perillós de la pèrdua del seny i el robatori de la fragilitat. Dintre de l'Anglaterra victoriana, el diaca ha de fingir la dignitat de ser tot un cavaller, un home devot i correcte.

«Conec les fades pel gust dels seus besos i per la textura de la seua pell», confessa Charles. És el guardià d'elles: l'home que tracta de veure-les de prop, de fer-les felix, d'amar-les per la puresa i la absència de maldat que amaguen. Són querubins, àngels i arcàngels entre les quals regna l'única: Alice Liddel, la nena de l'espill, la de les festes del no aniversari, dels jocs de criquet. L'amor és tan fugaç com el temps i Alice acaba oblidant l'home de la camera fotogràfica mentre ell mor amb una contínua presència: «I la carícia d'uns llavis de sílfide és somni?». Amb tot, la sensació de pecat, la consciència de transgredir les normes di-

vines: «Nostre Senyor, pietat, sóc un pecador. Tu saps que ha estat una lluita ferotge, però impossible. Em consumiré en el foc de la culpa. La flama ignia em castigarà durant l'eternitat».

Al text a més a més l'omnipresent reflexió sobre l'escriptura; la personalitat de C. L. D. es bifurca entre la del professor de matemàtiques a Oxford i diaca, que mai ha pogut veure acomplir el seu destí familiar com a predicador i l'escriptor de literatura meravellosa —més que literatura infantil—. C.L.D. com Lewis Carroll, inoblidable autor de les aventures d'Àlicia, de *La caça del Snarck*, de *Silvia i Bruno*. La doble vida és el subterfugi per acomplir una passió, per col·leccionar nenes, per escriure en els límits de la lògica i la fantasia. Com diu la cita final de J. L. Borges: «*tú que como yo eres muchos y nadie*». I és que l'actitut de C.L.D. no és reflexa només en l'ús del pseudònim sinó en la possibilitat

Com a lectora, sóc incapaç d'amagar la felicitat que em causa un text com aquest. Sempre bordejant l'erotisme, les passions de C. L. D. són tractades amb una sensibilitat i delicadesa magnífica: el dolor de no gaudir del cos innocent, de ser un mig home —un home amb més vida imaginària que tangible—, la barretja entre el desig i la cons-

Novel·la

JOSEP BALLESTER
El col·leccionista de fades
► Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira
BROMERA, ALZIRA, 2009

★★★★½

ciència. Tanmateix la particularitat de narrar tota aquesta història des de l'aliena perspectiva del psicoanalista: una mirada que jutja, que descriu i alhora aglutina textos, epístoles i confessions íntimes.

Poques novel·les en català proposen una ubicació cultural més enllà dels localismes. El text de Josep Ballester és lúcida, delicat, cosmopolita, intel·ligent i mereix una distribució més extensa d'aquella que malauradament podrà tenir; ens envolta de la màgia, de la fragilitat dels éssers que no han perdut la seua inocència, que conserven la seua imaginació com l'única forma de persistir a un món de penalitats i dobles sentits, de carències i negacions; plena de literatura, de història de les idees, de vida cultural, la novel·la trascendeix els marges de tot allò que ens envolta per transportar-nos a regions ignotes de la ment i del desig; com aquell de Charles L. Dogson per la nimfa Àlicia: «aquella mirada era la mirada de la vida».

Orfebreria de la imatge

Els versos de Jaume Pont, una suggerent amalgama de diverses tradicions poètiques

PER J. RICART

■ Potser el seu nom no resulta cap novetat entre els lectors habituals de poesia catalana, però potser sí per a la resta. De fet, Jaume Pont (Lleida, 1947) al llarg de la seua extensa carrera amb més de huit títols i premis com el Vicent Andrés Estellés, el Serra d'Or, o el recent Carles Riba, donen fe dels seus constants èxits; així

com la traducció de la seua obra a altres llengües com l'àrab o el turc.

La proposta estètica de Pont consisteix en un cresol de tradicions sàviament amalgamades i assumides en una; estètiques distants des d'un punt de vista cronològic, però que tenen en comú la importància de la imatge com a veritable ànima del poema. Per exemple, l'admiració —i de vegades recreació— de la poesia andalusí, la fascinació per les imatges barroques, el profund substrat simbolista i, per últim, la irracionalitat d'un estilitzat surrealisme.

Fidel a aquests trets, *Vol de cendres* s'ajusta a aquestes premisses. En les seues pàgines gaudim de tota una allau d'imatges com el millor de la poesia oriental amb un poder

Poemari

JAUME PONT
Vuelo de cenizas
► Traducció de Clara Curell
PRE-TEXTOS, VALENCIA, 2009

★★★

de suggerència tan sols equiparable a la seua seducció. Poemes d'amor, de temps i desengany. Poemes que adopten una sintaxi sincopada, que de vegades s'acosta a l'epigrama —«ombra o llum/ de tot principi/ ignora l'amor/ la seva fi»— amb una significació simbòlica tan oberta que pot esdevenir hermètica: «*làgrima o esperma/ la sola claror/ on crema/ l'illa perduda/ dels mapes*». En definitiva, un lèxic exquisit, amb una cadència única i calculada, i una bellesa etèria que va més enllà del so i de la paraula.

Malgrat totes aquestes excel·lències, pensem que potser aquest volum, tenint en compte una visió global de la seua producció, no figure entre els millors, en comparació amb *Divà* o *El llibre de la frontera* (una apòcrifa antologia aràbiga-andalusí), difícils de superar. Siga com siga aquesta edició bilingüe traduïda per primera vegada al castellà és una meravellosa oportunitat per al públic en general de descobrir altres artistes que aposten pel valor de la imatge per damunt de l'eficàcia de la paraula. També des d'aquestes línies felicitem el treball de la traductora Clara Curell que ha aconseguit bolcar alguns versos «indòmits» sense traïr el ritme i la fluïdesa primigènia.